

MISSIONARY VOCATION OF OUR CHURCH

Неділя 24-та по Зісланні Святого Духа. Глас 7.

Свв. Амфілохія, єп. Іконійського, і Григорія, єп. Акрагантійського

24th Sunday after Pentecost. Tone 7.

St. Amphilochius, bishop of Iconium. St. Gregory, bishop of Agrigentum

Epistle / Апостол - Ефесян / Ephesians 2, 14-22

Gospel / Євангеліє - Луки / Luke 8, 41-56

Prayer as Foundation: The mission of the Church is rooted in prayer, seeking God's guidance and grace.

The missionary vocation of the Church is a divine call to proclaim the Gospel and bring healing to a broken world, rooted deeply in prayer as the source of guidance and grace. In Luke 8:41-56, the stories of Jairus' daughter and the woman with the hemorrhage vividly illustrate this truth, revealing how prayerful dependence on God underpins the mission of extending His love and power. These narratives underscore that the Church's mission is not a human endeavor but a participation in Christ's redemptive work, sustained by communion with God through prayer.

In Luke 8:41-56, we encounter two individuals who approach Jesus in desperate need. Jairus, a synagogue leader, falls at Jesus' feet, pleading for his dying daughter, while a woman suffering from chronic bleeding reaches out in faith to touch Jesus' cloak. Both acts are forms of prayer - humble, faith-filled appeals for divine intervention. Jairus' public plea and the woman's silent, trusting act reflect the spectrum of prayerful postures that the Church is called to embody in its mission. Prayer, whether spoken or unspoken, is the foundation that aligns the Church's efforts with God's will, ensuring that its mission is not driven by human ambition but by divine purpose.

Jesus' response to these encounters models the Church's missionary vocation. His power heals the woman and raises Jairus' daughter, but these miracles flow from His intimate union with the Father. Throughout the Gospels, Jesus frequently withdraws to pray, grounding His ministry in communion with God (Luke 5:16). In Luke 8, His calm assurance amid the crowd's chaos and Jairus' grief reflects a heart anchored in prayer, trusting in the Father's guidance. Similarly, the Church's mission - to heal, restore, and proclaim hope - must be rooted in prayer to discern God's will and receive the grace to act. Without prayer, the mission risks becoming a mere social enterprise, devoid of transformative power.

The woman's faith, expressed through her touch, and Jairus' persistence despite the news of his daughter's death highlight the role of prayer in sustaining hope. The Church, as a missionary community, is called to approach God with the same bold trust, seeking His grace to overcome obstacles in its mission. Prayer fosters resilience, enabling the Church to minister in a world marked by suffering and

skepticism, much like the crowd that doubted Jesus' ability to raise Jairus' daughter (Luke 8:53). Through prayer, the Church receives the strength to proclaim, as Jesus did, "Do not fear. Only believe" (Luke 8:50), inviting others into the hope of God's kingdom.

Moreover, the passage reveals that the mission extends beyond physical healing to holistic restoration. Jesus not only heals the woman but affirms her dignity, calling her "daughter" (Luke 8:48), and restores Jairus' daughter to her family (Luke 8:55). The Church's mission, grounded in prayer, mirrors this: it seeks not only to address physical needs but to restore relationships, dignity, and communion with God. Prayer opens the Church to God's grace, empowering it to be a conduit of His love and mercy in diverse contexts.

In conclusion, Luke 8:41-56 illustrates that prayer is the foundation of the Church's missionary vocation. Like Jairus and the woman, the Church must approach Christ in faith, seeking His guidance and grace to fulfill its call. Prayer aligns the Church with God's will, sustains its hope, and empowers its mission to bring healing and restoration to the world. By rooting itself in prayer, the Church becomes a faithful witness to Christ's transformative power, extending His love to all who are in need.

FOLLOW UP MEDITATION:

Both Jairus and the woman with the hemorrhage reached out to Jesus in complete faith that He could heal. It is obvious that Jesus was very pleased with such outpouring of faith, for both Jairus and the woman were rewarded with the healing they sought. What this suggests to us is that our prayers are answered "according to our faith."

ACTIVITY THIS WEEK: Is there someone in our community who is in need of prayers for healing? Let us turn to Jesus in complete faith and intensify our prayers for that person.

Молитва як основа: Місія корениться в молитві, шукаючи Божого проводу та благодаті.

Місійне покликання Церкви - це божественний заклик проголошувати Євангеліє та приносити зцілення зраненому світу, глибоко вкорінений у молитві як джерелі проводу та благодаті. У Луки 8:41-56 історії про дочку Яіра та жінку з кровотечею яскраво ілюструють цю істину, показуючи, як молитовна залежність від Бога підтримує місію поширення Його любові та сили. Ці розповіді підкреслюють, що місія Церкви - це не людське зусилля, а участь у спасительній праці Христа, підтримувана спілкуванням з Богом через молитву.

У Луки 8:41-56 ми зустрічаємо двох людей, які звертаються до Ісуса в розпачливій потребі. Яір, начальник синагоги, падає до ніг Ісуса, благаючи за свою вмираючу дочку, тоді як жінка, що страждає від хронічної кровотечі, у вірі простягає руку, щоб торкнутися Його плаща. Обидва вчинки є формами молитви - смиренними, сповненими віри зверненнями за божественним втручанням. Публічне благаання Яіра та тихий, довірливий вчинок жінки відображають спектр молитовних позицій, які Церква покликана втілювати у своїй місії. Молитва, чи то висловлена вголос, чи безмовна, є основою, яка узгоджує зусилля Церкви з Божою волею, забезпечуючи, що її місія керується не людськими амбіціями, а божественною метою.

Реакція Ісуса на ці зустрічі є взірцем місійного покликання Церкви. Його сила зцілює жінку та воскрешає дочку Яіра, але ці чудеса впливають із Його тісного єднання з Отцем. У Євангеліях Ісус часто усамітнюється для приватної молитви, ґрунтуючи Своє служіння у спілкуванні з Богом (Луки 5:16). У Луки 8 Його спокійна впевненість серед хаосу натовпу та горя Яіра відображає серце, закріплене в молитві, яке довіряє Божому проводу. Так само місія Церкви - зцілювати, відновлювати та проголошувати надію - мусить бути вкорінена в молитві, щоб розпізнати Божу волю та отримати благодать для дії. Без молитви місія ризикує стати лише соціальним проєктом, позбавленим перетворюючої сили.

Віра жінки, виражена через її дотик, та наполегливість Яіра, попри звістку про смерть його дочки, підкреслюють роль молитви у підтримці надії. Церква, як місійна спільнота, покликана звертатися до Бога з такою ж сміливою довірою, шукаючи Його благодаті для подолання перешкод у своїй місії. Молитва сприяє стійкості, дозволяючи Церкві служити у світі, позначеному стражданнями та скептицизмом, подібно до натовпу, який сумнівався в здатності Ісуса воскресити дочку Яіра (Луки 8:53). Через молитву Церква отримує силу проголошувати, як це робив Ісус: «Не бійся, тільки віруй» (Луки 8:50), запрошуючи інших до надії Божого Царства.

Ба більше, цей уривок показує, що місія виходить за межі фізичного зцілення до цілісного відновлення. Ісус не лише зцілює жінку, але й підтверджує її гідність, називаючи її «дочкою» (Луки 8:48), і повертає дочку Яіра її сім'ї (Луки 8:55). Місія Церкви, ґрунтована на молитві, відображає це: вона прагне не лише задовольняти фізичні потреби, але й відновлювати стосунки, гідність і спілкування з Богом. Молитва відкриває Церкву для Божої благодаті, даючи їй змогу бути провідником Його любові та милосердя в різних контекстах.

На завершення, Луки 8:41-56 ілюструє, що молитва є основою місійного покликання Церкви. Як Яір і жінка, Церква мусить звертатися до Христа з вірою, шукаючи Його проводу та благодаті, щоб виконати своє покликання. Молитва узгоджує Церкву з Божою волею, підтримує її надію та дає силу її місії приносити зцілення та відновлення зраненому світу. Укорінюючи себе в молитві, Церква стає вірним свідком перетворюючої сили Христа, поширюючи Його любов на всіх, хто цього потребує.

ДОДАТКОВА МЕДИТАЦІЯ:

І Яір, і жінка з кровотечею звернулися до Ісуса з повною вірою в те, що Він може зцілити. Очевидно, що Ісус був дуже задоволений таким виливом віри, бо і Яір, і жінка були винагороджені зціленням, якого шукали. Це говорить нам про те, що наші молитви отримують відповідь «відповідно до нашої віри».

ЗАВДАННЯ ЦЬОГО ТИЖНЯ: Чи є хтось у нашій громаді, хто потребує молитов за зцілення? Звернімося до Ісуса з повною вірою та посилимо наші молитви за цю людину.